

Sagen sattes til Forhandling.

Hedtøft-Hansen: Da det Lovforslag, som den højtærede Justitsminister hermed foreslaar forlænget i 3 Aar, og som jo gaar ud paa at forbyde Medlemmer af politiske Organisationer at uniformere sig, i sin Tid, i April 1933, blev fremsat af den daværende Justitsminister, motiveredes det bl. a. med, at det skulde bidrage til Opretholdelse af Ro og Orden her i Landet. Det var Ministerens og Regeringens Opfattelse, anførtes det, at det vilde bidrage hertil og bremse den Uniformskaprustning, der eksisterede politiske Ungdomsforbund imellem, en Kaprustning, som allerede paa det daværende Tidspunkt var i Udvikling. Fra de Partiers Side, Kommuniste og Konservative, der dengang opponerede imod Loven, blev, om jeg saa maa sige, de store Kanoner kørt op. Loven betegnedes som et næsten utroligt Indgreb i den personlige Frihed. Det antydedes, at Loven fremkom, fordi den konservative Ungdom var begyndt at uniformere sig. Det antydedes, at det var en Slags Undtagelseslovgivning over for Konservative, og hævdedes, at det var en Hindring for Udviklingen af et sundt politisk Ungdomsarbejde. Og Kommunisterne fandt naturligvis, at Lovens sande Hensigt var at ramme det kommunistiske Arbejderværn, og betegnede Loven som en Slags Forberedelse for Fascismen her i Landet; Loven var for Kommunisterne Bekræftelsen paa, at det danske Socialdemokrati var til Sinds at udlevere Landet til Fascismen, og man forudsagde fra den Side den socialdemokratiske Ungdomsbevægelses Opløsning og Undergang. Naar man ser den Behandling igennem, som dengang fandt Sted, maa man virkelig indrømme, at der var Harper i Luften i Foraaret 1933, da Sagen for første Gang stod paa det høje Tings Dagsorden. Det er nu tre Aar siden. Loven er siden da forlænget en Gang, og der er jo løbet meget Vand i Stranden siden da. Politisk skiller os ogsaa et Folketingsvalg fra dengang, og Tonerne, der høres, er til Dels andre; den gamle Melodi er blevet væk.

Loven har da ogsaa siden staaet sin Prøve og vist sin Værdi. Da den i 1934 blev revideret, rettedes der Forespørgsel til Politidirektøren i København og Politia-

judanten i Sønderjylland, og begge udtalte dengang overensstemmende, at Loven i høj Grad havde bidraget til en rolig og fredelig Udvikling af Forholdene, og det maatte — blev der sagt fra denne kompetente Side — anses for meget ønskeligt, at Lovens Gyldighed forlængedes. Der foreligger ikke for Rigsdagen lignende Erklæringer denne Gang, men efter de Erfaringer, vi alle ved er indhøstet, netop i den seneste Tid, med Hensyn til Midler og Metoder i det politiske Ungdomsarbejde, tror jeg at kunne sige, at det hos den overvejende Del af den danske Befolkning er et Ønske, at en Lovgivning, der støtter en fredelig Udvikling og hindrer den Brutalisering af politisk Arbejde, som vi har set andetsteds, understøttes og føres videre af den danske Rigsdag. Det sunde og ærlige og fredelige politiske Ungdomsarbejde har denne Lov ikke hindret. Det er en Erfaring, som er gjort af adskillige i den forløbne Periode, at Politik skal ikke drives ved Hjælp af Uniformering eller Skafte-støvler eller noget andet; det, det gælder om, er — for at gentage en af mit Partis Paroler fra Valgkampen — at bruge Hovedet.

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale det høje Ting at fremme det foreliggende Lovforslag og at ophøje det til Lov.

Erik Eriksen: Den Lov, hvis Gyldighed her foreslaas forlænget for 3 Aar, har jo sin Rod i den Tendens, som for Aar tilbage viste sig, til at organisere særlige Korps, som man fandt ikke tjente noget berettiget Formaal, men tværtimod tjente til Fare for den offentlige Ro og Orden.

Der er jo ingen Grund til nu at gentage alt det, der er sagt om denne Sag ved tidligere Lejligheder her i Rigsdagen. Jeg forstaar særdeles vel, at en saadan Lovgivning i urolige Tider kan være paa sin Plads over for politiske Organisationer; noget ganske andet er det imidlertid, naar Talen er om upolitiske Organisationer. Ved Lovens Revision i forrige Samling indførtes jo da ogsaa nogle i høj Grad paakrævede Ændringer, bl. a. over for Spejderorganisationerne og Frivilligt Drengeforebund, for hvis Vedkommende Uniformsforbudet ophævedes.

Det Synspunkt, som mit Parti maa anlægge over for en Lovgivning som den, der her er Tale om, er, at den kun kan være